

- **Chị Mỹ Thành (Aarhus – Đan Mạch).**

Vài lời chia sẻ tự đáy lòng ...

Kính chào Cha, Sơ và các anh chị em...

Thật vui sướng và bình an trong tâm hồn, khi được tham dự khóa Tĩnh Tâm Mùa Chay, tôi cảm nhận được sự bình an và được nghỉ ngơi trong Chúa, thật hạnh phúc khi tay trong tay chào hỏi gặp gỡ các anh chị em từ Pháp, Đức ,Đan Mạch và Na-Uy cùng Cha linh hướng và các Sơ Dòng Kín.

Thật hạnh phúc và bình an khi sáng sớm thức dậy được đi ngang qua chào tượng Đức Mẹ trước nhà Thờ, cùng nhau dâng lên lời Kinh Sáng, đọc những câu Thánh Vịnh, hát khen và ca tụng Chúa trong ngôi Thánh Đường với kiến trúc thật đẹp và dễ thương , đối với tôi đây là giờ phút thật quý giá, vì bình thường hàng ngày buổi sáng của tôi có rất ít phút dành cho Chúa. Còn lại suốt ngày là bận rộn, là hấp tấp chuẩn bị đi làm; và khi vào công xưởng làm việc thì ồn ào với những cái máy Robot (rô bô, điện tử). Tôi gọi là thằng Rô-bốt không có linh hồn mà chỉ biết sản xuất và làm việc, còn tôi thì phải chạy theo nó...nó làm thì tôi cũng làm , mặc dù rô bốt nó làm nhưng tôi phải thêm đồ vào cho nó làm ..nó bị hư thì mình cũng bị stress (căng thẳng) vì nếu bi trễ hàng thì tôi hay những bạn đồng nghiệp của tôi trong hãng lại phải đi làm thêm giờ hoặc làm thêm ngày cuối tuần(mà tôi thì không muôn đi làm ngày cuối tuần chút nào)...thật là ồn ào và không thanh thoi như đi Linh Thao tí nào,ước gì mỗi ngày đều là ngày dành cho Chúa, được ngồi quây quần, học hỏi, lắng nghe Lời Chúa mà Cha linh hướng giải thích từng câu từng chữ và ý nghĩa trong Phúc Âm, đối với tôi không khác gì như những đứa bé chập chững đến trường , và thỉnh thoảng được Sơ cùng chia sẻ kể chuyện trong Dòng Kín của Sơ, nghe mà cũng muôn đi theo Thầy ☺ (đùa tí cho vui thôi ☺), mới nghe thì tưởng tôi đạo đức và giỏi về Kinh Thánh lắm,

nhưng thật ra tôi nè...càng nghe, càng học thì tôi thấy mình càng ngu dốt và càng có lỗi với Chúa vì tôi không hiểu biết gì về Chúa, như bài hát của Cha Nguyễn Duy diễn tả:

*Con tưởng rằng con vững tin, trên đỉnh núi nhìn Chúa biến hình,
Ôi hạnh phúc thật ở bên mình, quyết sẵn sàng theo Chúa ngày đêm,
Nhưng khi được gửi trao Thánh Giá,con sợ mà đành tâm bỏ Chúa
Con quay lưng từ chối ân tình,con mới biết rằng niềm tin con bấp bênh...*
Ôi ! với bao nhiêu tội lỗi xấu xa mà tôi đã phạm suốt cuộc đời này, mà giờ đây tôi lại được Chúa đủ lòng xót thương ban cho tôi được ngồi đây nghe những lời Cha chỉ dạy, thì Chúa thật là quan phòng đã thương xót tôi, và Chúa đã biết tôi như bài hát: Chúng con cần đến Chúa...

*Chúa vẫn biết chúng con cần đến Chúa,tháng năm ưu tư ngập tràn
Chúa vẫn biết chúng con cần đến Chúa, dẫn đưa đời về vui sống bình an.*
Vâng ,đúng vậy những ngày Tĩnh tâm này đối với tôi là thật là bổ ích cho phần linh hồn , rất tiếc là sao thời gian trôi nhanh quá để lại dư âm và tiếc nuối, nhớ Chúa, nhớ Cha, nhớ Sơ và tất cả anh chị em thật nhiều.....

Lạy Thầy, xin cho tôi nhìn thấy được (x.Mc 10, 46-52)

Với Chủ Đề mà Cha BJ Nguyễn Ngọc Thế chọn và đã hướng dẫn trong 5 ngày Tĩnh Tâm (Linh Thao trong Mùa Chay 2015) vừa qua đã dẫn tôi từng bước, từng bước một... để giúp tôi nhìn thấy .. và nhìn thấy được gì? Bao nhiêu năm qua dù tôi vẫn được nhìn thấy, từ ngày tôi biết mở mắt chào đời cho đến nay tôi vẫn nhìn...? Nhìn thì có nhìn ..nhưng thấy thì tôi vẫn không thấy và không nhận ra là Chúa đã cho tôi được nhìn thấy . Còn tôi? nói đúng hơn là tôi đã không nhìn thấy được con người của chính tôi...mặt trái của chính con người tôi , để rồi tôi gây nên bao nhiêu tội lỗi ,với những câu trong Phúc Âm do Cha linh hướng dẫn giải thì tôi đã từ từ nhận ra là mắt tôi thật sự đã mù lòa đối với cái nhìn của Thiên Chúa.

Lạy ông Giêsu , con Vua Davit, xin đủ lòng thương xót tôi (Mc 10, 48-52), đó là lời kêu cứu thật to của anh mù Bac-ti-mê ngồi ăn xin bên vệ đường. Khi Chúa nghe ông kêu lớn tiếng thì..

Chúa hỏi, Anh muốn tôi làm gì cho anh?

Ông trả lời, Thưa Thầy, xin cho tôi nhìn thấy được

Chúa nói, Anh hãy đi , lòng tin của anh đã cứu anh.

Còn tôi, tôi còn tệ hơn như thế nữa...tôi không chỉ ngồi ăn xin bên vệ đường cho được nhìn thấy mà tôi còn xin cho tôi biết tìm thấy Chúa, được nghe tiếng Chúa , được mở trái tim ra để đón nhận Chúa, được hiểu ý Chúa muốn nói gì và xin cho tôi được nhớ, tôi ước ao được nhớ những câu trong 1 đoạn Phúc âm nào đó để có thể áp dụng trong cuộc sống hay trong những lúc cầu nguyện ..Ôi! thật là khó để tôi nhớ...vì học thì tôi có học, nghe thì tôi có nghe, nhưng nhớ thì thật sự không nhớ gì...nghe xong rồi trong thoáng chốc nó lại biến mất đi...(mà tôi chỉ còn nhớ những lo toan , những chuyện ngoài đời ... những cái linh tinh mà đáng lẽ ra tôi không nên nhớ), để rồi những lời Chúa dạy và Cha đã giảng nó bay đâu mất rồi...tôi thật sự là vô tích sự mà:...

Vài lời chia sẻ và tâm sự từ cõi lòng sâu thẳm, con xin chân thành Cám Ôn Cha, Sơ và tất cả các anh chị em, cảm ơn cũng không đủ, nhưng Chúa biết rõ lòng con, xin cùng nhau nguyện dâng lên Chúa lời Cảm Tạ , Tri Ân, và xin cùng nhau tha thứ cho nhau những thiếu sót hay làm buồn lòng nhau nhất là luôn nhớ tới nhau trong cầu nguyện.

Nguyện xin Chúa luôn giữ gìn chúng ta luôn mãi...

Bài này viết thứ Hai 16 /3 -2015 sáng sớm thức dậy thấy nhớ những ngày Tĩnh Tâm nên mở computer lên mà viết thao thao bất tuyệt sợ rồi sẽ mau quên...

Kính Chúc Cha, Sơ và các anh chị em tràn đầy niềm vui và luôn được bình an trong Chúa,

Thân ái trong tình yêu Chúa. Người con hèn mọn.